

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ دسمبر ۲۰۲۰

مجازات راستگویی در "جمهوری دروغ"!

یکشنبه- ۳۰ قوس ۱۳۹۹ - کابل: با اشغال افغانستان به وسیله مهاجمان امریکائی و شرکاء در کنار سایر تحولات اداری، بازار ایجاد سخنگو هم برای هر اداره ای چنان رونق گرفت، که در هر گوشه و کنار کشور، هر مقام و منصب دولتی برای خود سخنگویی مقرر نمود. به این هم اکتفاء نکردند سخنگویان برای خود معاونان و معاونان نیز سخنگو یافت. روند کار و انتقال افراد از یک اداره و یا حتا رسانه ها به دفاتر به حیث سخنگو که یکی از برجسته ترین نمونه های آن "شاه حسین مرتضوی" و چند تن از خبرنگاران رسانه های تصویری به وزارت خانه های متعدد باشد، بیانگر آن است که شغل سخنگویی یکی از مشاغل پردرآمد و بدون درد سر در اداره مستعمراتی کابل بوده است و رنه برای تقرر به یکی از آنها اینهمه سرودست نمی شکست.

این که استخدام در این شغل نان و آب دار دارای چه شرایطی است و متقاضی می باید واجد کدام شرایطی باشد برای من گوشه نشین معلوم نیست مگر از فحوای جریاناتی که در حوالی آن اتفاق می افتد، می توان حدس زد که در کنار دیده درائی و خاک به چشم مردم زدن و دهان کشودن به منظور چیزی نگفتن، یکی از مهمترین شرایط می باید دروغ گوئی و کتمان حقیقت به هر قیمت نیز باشد. یعنی فقط کسانی به حیث واجد شرایط جهت تقرر در "مقام" سخنگوی یک اداره می توانند به شمار آیند، که استاد در دروغگوئی و کتمان حقیقت نیز باشند.

هرچند این مسأله تا حال چندین بار حین استخدام و اخراج افراد از همان آغاز تشکیل "حکومت خیانت ملی" به خصوص بعد از اخراج "آصف اشنا"، "مستغنی" و چند تن دیگر که مصاحبه ها و معلومات دهی آنها به مذاق "غنی احمدزی" سازگار نبوده است خود را نشان داده، مگر به مانند مورد اخیر یعنی اخراج اهانت آمیز "جواد هجری" سخنگوی والی تخار نه علنی بوده و نه هم چلو صاف دموکراسی بازی دولت دست نشانده را از باتلاق و لجنی که در آن فرورفته، بیرون آورده بود.

شما هم اطلاع دارید که به دنبال حملات کور و وحشیانه نیروهای امنیتی دولت دست نشانده، بر منطقه "هزاره قرق" به تاریخ ۳۰ میزان در ولایت تخار، در حالی که دولت دست نشانده و نیروهای امنیتی آن یک صدا از بزرگترین دستاورد عملیاتی شان علیه طالبان با نابودی چند تن از سران آنها لاف و گزاف می زدند، "جواد هجری" بدون آن که معنای شغلی را که بدان گماشته شده است، بدانند و متوجه باشد که در جمهوری دروغ، هیچ کسی حق ندارد حرف راستی بر زبان بیاورد روی هر عاملی که بود که به شفاخانه شهر تالقان رفته، بعد از دیدن کودکان زخمی و اجساد پاره

پاره ۱۲ تن دیگر، اعلام داشت که در عملیات هوایی نیروهای دولتی ۱۲ کودک کشته و ده ها تن غیر نظامی دیگر شدیداً زخمی شده اند.

فکر نمی کنم "جواد هجری" می دانست که با اعلام چنین خبری، حکم انفصال خودش را از خدمت به دست خود امضاء نموده، زیرا هرگاه آگاهانه و جهت افشای جنایات حاکمیت دست نشانده به چنین کاری دست می زد، از آغاز خدمت کردن در چنین دستگاهی را معادل شرکت در جنایت دانسته عطاى شان را به لقای شان می بخشید. در هر صورت عملکرد آگاهانه و یا هم نا آگاهانه "جواد هجری" بدون پاسخ نمانده، اخوانی بچه جاسوس یعنی "امراالله صالح" نخستین فردی بود که علیه آن عکس العمل نشان داده، ضمن تکذیب خبر بمباران و تلفات کودکان، سخنگوی والی یعنی "جواد هجری" را برای ۳ روز بازداشت و در پی بازداشت حکم انفصال وی را از خدمت صادر نمود.

از آن جایی که حاکمیت به تجربه ثابت ساخته است که از اشتباهات خود درس می گیرد، در اینجا هم متوجه شد که یک زبان ساختن تمام سخنگویان و حرف آنها را با سخنان دروغگویی مانند "غنی احمدزی" و یا اخوان بچه جاسوس "ناصر صالح" همسان ساختن، اگر ناممکن نباشد تقریباً کار مشکلی است، سرانجام تصمیم گرفتند تا من بعد هیچ یک از والیان سخنگو نداشته باشند و به جای سخنگو که ممکن است از دهانش کلمه راستی بیرون شود، خودش دروغ بگوید.

هموطنان گرامی!

این تصمیم حاکمیت از چند جهت برای آنها منفعت دارد:

اولاً مقداری پول که کم هم نیست پس انداز می نمایند، ثانیاً با در نظر داشت این که "والی صاحبان" همیشه "مصروف" هستند و وقت مصاحبه با رسانه ها و اطلاع رسانی را ندارند، دستیابی به آنها تقریباً غیر ممکن شده، دولت قادر می گردد از افشای ناخواسته جنایاتش جلوگیری نماید. در نتیجه ملت گوسفندی می تواند همان چیزی را بشنود که اخوان بچه جاسوس در "گزارشات شش و نیم" ش به خورد مردم می دهد.

هموطنان گرامی!

نظامی که اساس موجودیتش با یک دروغ شنیع شکل گرفته، یعنی بر یک اداره مستعمراتی که حاصل اراده و عمل اشغالگران است، نام جمهوریت دروغ گذاشته اند، نمی تواند اجازه دهد که تا کسی راست بگوید. در چنین نظامی راست گفتن قابل مجازات است، حتا اگر غیر ارادی از دهنی بیرون شود.

مبارزه علیه استعمار و ارتجاع، جزء لاینجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده است!

سرکها ما را ما طلبند!